

Romain Gary (Émile Ajar)
Gros-Câlin

Gros-Câlin

Romain Gary , Émile Ajar (Alias)

Download now

Read Online ➔

Gros-Câlin

Romain Gary , Émile Ajar (Alias)

Gros-Câlin Romain Gary , Émile Ajar (Alias)

Lorsqu'on a besoin d'étreinte pour être comblé dans ses lacunes, autour des épaules surtout, et dans le creux des reins, et que vous prenez trop conscience des deux bras qui vous manquent, un python de deux mètres vingt fait merveille. Gros-Câlin est capable de m'étreindre ainsi pendant des heures et des heures. Gros-Câlin paraît au Mercure de France en 1974. Il met en scène un employé de bureau qui, à défaut de trouver l'amour chez ses contemporains, s'éprend d'un python. L'auteur de ce premier roman, fable émouvante sur la solitude de l'homme moderne, est un certain Emile Ajar. La version publiée à l'époque ne correspond pas tout à fait au projet initial de son auteur qui avait en effet accepté d'en modifier la fin. On apprendra plus tard que derrière Emile Ajar se cache le célèbre Romain Gary. Dans son ouvrage posthume, Vie et mort d'Emile Ajar, il explique l'importance que revêt, à ses yeux et au regard de son œuvre, la fin initiale de Gros-Câlin. Il suggère qu'elle puisse un jour être publiée séparément... Réalisant le souhait de l'auteur, cette nouvelle édition qui paraît aujourd'hui reprend le roman Gros-Câlin dans la version de 1974, et donne en supplément toute la fin " écologique ", retranscrite à partir du manuscrit original. --Ce texte fait référence à l'édition Broché .

Gros-Câlin Details

Date : Published January 11th 1977 by Gallimard (first published 1974)

ISBN : 9782070369065

Author : Romain Gary , Émile Ajar (Alias)

Format : Paperback 291 pages

Genre : Cultural, France, Novels, Fiction, European Literature, French Literature, Roman, Literature, 20th Century, Classics

 [Download Gros-Câlin ...pdf](#)

 [Read Online Gros-Câlin ...pdf](#)

Download and Read Free Online Gros-Câlin Romain Gary , Émile Ajar (Alias)

From Reader Review Gros-Câlin for online ebook

Pio says

Th?t cô ??n và tuy?t v?ng, nhân v?t trong truy?n ?y. Ch?ng l? tôi không th? khá h?n anh ta sao?

B says

Tính t?i th?i ?i?m hi?n t?i thì ngôn ng? c?a cu?n này, hay ?úng h?n c?a b?n d?ch này, là 1 th? ngôn ng? k? l? -.- Gi? d? (ch? gi? d? thôi - hoàn toàn vô c?n c? và không liên quan) hãy t??ng t??ng nh? ?ây là ti?ng Vi?t c?a vài ba th? k? tr??c, v?n là ti?ng Vi?t thôi nh?ng "h?i th?" c?a nó r?t khác v?i th?i ??i bây gi?. ??i khá th?, không bi?t đi?n t? sao n?a, b?i vì càng đi?n t? thì l?i càng th?y r?i :3

Khoan nói t?i vi?c hay, d? nh?ng ?ây rõ ràng là 1 b?n d?ch khó t?o ?c s? "g?n g?i" v? m?t câu t?, ít nh?t là ??i v?i mình. Ho?c có th? ?ây là d?ng ý c?a d?ch gi?, "ph?i nh? th?" ?? truy?n t?i tr?n v?n tình th?n c?a tác gi?. V? v?n ?? này thì mình ch?u, trình ti?ng Anh c?a mình r?t chi là lùn t?t th? nên không th? ??c nguyên g?c b?ng ti?ng Pháp ?c :>

Hai ?o?n trên là nh?ng gì mà mình ?ã vi?t khi ?i qua 40 trang ??u tiên. Kho?ng g?n 160 trang còn l?i s? "k? l?" v?n hi?n h?u nh?ng không ch? r?t 1 màu "k? l?" n?a mà ?an xen v?i nh?ng s? "bình th??ng" :3

?i?u ?y tuy nhiên không ??ng ngh?a v?i vi?c bác d?ch gi? này không ?áng ?? ??t ni?m tin. Bác có v? thích d?ch sách c?a nh?ng tác gia Nobel ho?c ?n gi?i Man Booker, Goncourt mà hoàn toàn ch?a dính ph?t nào :3

Xét cho cùng thì ngay ? bìa sau ?ã có 1 s? c?nh báo. Nói chung là hãy c? th? t? tr?i nghi?m v?i cu?c ch?i con ch? k? l? và khó hi?u b?c nh?t c?a Émile Ajar và c?a H? Thanh Vân.

?i?u t? rút ra sau cu?n sách : mình ngh? là mình thích cái tình th?n c?a cu?n này, mình ngh? mình s? vi?t ki?u nh? th? này (n?u có th?) trong tr??ng h?p mình tr? thành nhà v?n :v. Nó mang 1 cái v? nham nh?, m?a mai, b? bồi và l?y l?i :v

Nh?ng mình s? vi?t d? hi?u h?n, ch?c ch?n th? _ _")

P/s1: Lên gút le search hình c?a d?ch gi? H? Thanh Vân ?? xem có th? trông m?t mà b?t hình dong hay không thì ph?n l?n k?t qu? hi?n ra là hình c?a...Ngô Thanh Vân & Phi Thanh Vân -.- ok, sâu bít là s? 1

P/s2 : mình ch?a t?ng có ý ??nh nuôi tr?n. H?i lít nhít thì mu?n nuôi chó (và s? ??t tên nó là mèo). L?n h?n chút thì mu?n nuôi kh? - 1 con kh? ?ít ?? :3. T?t nhiên c? 2 ??u ch?a bao gi? thành s? th?t :-/ th? nên gi? mình chuy?n sang nuôi kh? trên...móc khóa. Ph?n l?n móc ??u do ?c t?ng, th?i ??nh cao nh?t có h?n ch?c cái :v. S? thích c?a mình là lèo nhèo ng??i khác mua cho mình móc kh?, t?t nhiên ch? nên lèo nhèo v?i các b?n n?, lèo nhèo v?i b?n ??c r?a chúng nó l?i ??m cho. Vi?t ??n ?ây t? d?ng th?y nh? cái b?n t?ng con kh? KIA khôn xi?t :| h?i tr? mình t?ng thích b?n ?y t?i t?ng ch?t ?i s?ng l?i nh?ng sau hóa ra c?ng bt, không b?ng cái b?n h?a nh?ng h?a cu?i bao l?n là s? mua cho mình móc kh? nh?ng cu?i cùng méo th?y ?âu :3

#quote

"Tr??ng h?p kh?ng khi?p nh?t, v? m?t ?y, là bác ? nhà s? 37, m?t bác h?u trí. T? d?ng ng??i ta th?y bác

ch??ng ra m?t khuôn m?t kinh hãi, bác v?n không bao gi? nói chuy?n v?i ai, ?? kh?i có v? xin x?, th? mà l?i b?t ??u g?p ai c?ng phân tr?n là bác tuy?t v?ng vì con chó c?ng ch?t m?t r?i. M?i ng??i chia bu?n và r?i nh? ra bác ?ã bao gi? có chó ?âu. Nh?ng bác v? già và mu?n cho mình c?m gi?c là d?u sao mình ?ã có và ?ã m?t ?i ai ?ó, trong ??i. Ng??i ta ?? m?c cho bác nói, ?áng g?i, xét cho cùng, và bác qua ??i nh? th?, vì s?u não, hoan h?, dù gì bác c?ng ?ã t?ng có và t?ng m?t ?i ai ?ó"

3.5 sao

AdiTurbo says

I don't feel worthy to comment on this book, but I'll do my best. This is a novel about loneliness and lack of true intimacy between people, especially in a big city. It is written in a sort-of early magical realism style, in which the protagonist is growing a very large python in his Paris apartment, sometimes even walking around the streets with it curled around him. He is in love with a girl from his office, but does not manage to bring himself to approach her, and settles for elevator rides with her every morning. These are the highlights of his day, and in his mind, they are already engaged to be married. The rest of the time he gets his needs for love and human contact covered by the python, which is of course far from satisfying. This novel reads like a cry for help, desperate and heart-wrenching. The pain of this man was so raw that sometimes it was simply too agonizing to read, and I had to put it down for a while. If you're looking for an easy, feel-good read, this is the exact opposite. But it is brilliant and beautifully written and as deep as it is possible to get.

?????? ?????? says

????? ???? ????????? ???? ??????. ? ?????????? ???? ??????.
<http://www.knigolandia.info/2010/09/b...>

????? ?????? ?????? ?? ?????? ???? ?? ???? ?????????????? ?? ???? ?????? ??????????, ?????? ? ?????????? ? ?????????? ?????? – ? ?????????? ?????????? ?? ??????. ?????????? ??? ?????????????? ?? ? ?? ??-????? ?????????? ?? ?????? ??????.

????? ???? ? ???? ?? ???-????????????? ????????? ?????? ? ?????????? ?? ?????????? ??? ? ???? 1956 ?. ?????????? ?????????? ?????? ?? ?????????? „????????? ?? ?????????“. ??-????? ?????? ?????????? ?????????? ?? ?????????? ?? ?????????????????? ?????? ? ? ?????????? ??? ?????????? „????? ??????????“ ? „????????? ???? ????“ ??? ?????????????? ?????? ?????? ?????????? ???? ?? ?????????????????? ?? ?????????? ?? ?????????? ?????????? ? ??????, ???? ? ???? ???? ?????????? ?????????? ?????? ???? 1975 ?. ?????? ?????????, ?? ???? ?????????? ?? ?????????? ?? ?????? ?????????????, ?? ?????? ??? ?????????????? ?? ?????? ?????????????? ??????. ?????????? ?? ?????????????????? ?? ???? ???? ?????? ?????? ?????? ??????, ???? ???? ???? ?? ??????????.

Quang Khuê says

?n sau ch? ?? r?t m?i g?i, lời kéo ng??i ??c là m?t gi?ng v?n gi?t gi?t không h? êm tai.

Đây là m?t cu?n sách dành cho nh?ng k? khát ôm.

Tác ph?m không h? ng?i ca tình b?n.

NHK ni Youkoso!

Carloesse says

E' il linguaggio di Cousin, l'io-narrante di questa storia, l'impiegato incolore e solitario di un grande ufficio di statistica, estraneo (quasi quanto un Bartleby) in una società estraniante, generatrice di solitudini, ad essere ironico e surreale, pieno di inventiva e a saltare agli occhi fin dalle prime pagine.

Cousin si adatta a un mondo che non comprende e che non lo comprende usando termini non compresi appieno, creando un lessico che risulta originalissimo e dagli effetti straniamente buffi. Definito dal capoufficio come "un uomo solo con nessuno dentro", sente la necessità continua di "fare pseudo-pseudo, come tutti gli altri", di nascondere la propria vera essenza, la propria identità, "a scopo di speranza".

La faccenda è che Cousin, come tutti, cerca di riempire il vuoto della sua vita con l'amore. Risulta teneramente patetico quando frequenta "le buone puttane" più in cerca di calore e di abbracci che per sfogo sessuale, e ancora di più quando cerca lo stesso calore nel sentirsi stretto "a scopo affettivo" tra le spire di Gros-Calin, il pitone che alleva nel suo miniappartamento parigino.

Sarà proprio nella natura animale del serpente, in quelle regole istintive e puramente innocenti dettate da madrenatura, che Cousin troverà anche la propria reale essenza, fino a identificarsi pienamente con il rettile. La sua apparenza umana non sarà a questo punto che il gioco delle parti che ognuno interpreta per sopravvivere in questa incomprensibile e assurda società dei consumi, delle fredde statistiche, delle regole di buona convenienza. Necessità di nascondersi, di fingere, di apparire diversi da quello che si è per potere essere se stessi e poter continuare a sperare.

Romain Gary non sposa il surrealismo tagliente, un po' dadaista, di Queneau, ma si inventa una lingua personale (che svilupperà ulteriormente nel successivo capolavoro "La vita davanti a sé") per immedesimarsi in un personaggio, anche se ironicamente metaforico, perchè soffre le sue stesse pene.

Dopo un vasto successo ed un premio letterario come il Goncourt per "Le radici del cielo" di molti anni prima, era stato infatti pressochè dimenticato, e quasi ignorato dagli editori.

Così, come Cousin rinasce serpente, Gary proprio con questo romanzo rinasce sotto il nome di uno sconosciuto Emile Ajar, senza che nessuno sappia che dietro all'uno si nasconde l'altro, e con il nuovo pseudonimo ed un altro romanzo (La vita davanti a sé) riconquisterà il Goncourt (risultando quindi l'unico autore ad averlo vinto due volte), e la popolarità perduta.

Solo dopo il suo suicidio (1980), e la pubblicazione del suo "Vita e morte di Emile Ajar"(1981) si verrà a sapere che si trattava dello stesso scrittore.

Ho trovato il libro divertente, amaro, ricco di invenzione e di spietata capacità di analisi. Non mancano episodi di pura comicità (la fuoriuscita del pitone fuggiasco dalla tazza del gabinetto dell'inquilina del piano di sotto, gli incontri in ascensore con l'amata signorina Dreyfuss, i dialoghi surreali con i poliziotti, o quelli con le "buone puttane" che lo costringono a fare il bidet), ma non c'è vera allegria nelle pagine del libro, se non nelle note di "Boum " la celebre canzone di Charles Trenet, che compare un paio di volte nella storia, l'ultima proprio nel finale (il secondo finale aggiunto), quasi a farne da colonna sonora, in perfetto contrasto con la sua conclusione visionaria e dolce-amara.

Il mio consiglio è di andarla a cercare su You Tube, e di ascoltarla prima di chiudere l'ultima pagina. Dopodichè il dubbio tra assegnare 4 o 5 stelline è felicemente risolto.

Quân Khuê says

M?t ?ô th? m??i tri?u ng??i trong ?ó có bao nhiêu ng??i cô ??c? Bao nhiêu ng??i b?t l?c khi thi?t l?p m?i giao ti?p v?i ng??i khác? Bao nhiêu ng??i không th? chia s? bu?n vui v?i m?t con ng??i, và thay vào ?ó, chia s? v?i m?t con tr?n? Và bao nhiêu ng??i ng??i s? hóa thành tr?n theo m?t cách nào ?ó?

Qu?n-Quít là cu?n tí?u thuy?t vi?t v? s? cô ??c k? l? b?c nh?t, v?i ngôn ng? k? l? b?c nh?t (có th? c?m nh?n ?i?u này qua b?n d?ch ti?ng Vi?t c?a H? Thanh Vân). Romain Gary ch?a bao gi? làm tôi th?t v?ng.

Petya Kokudeva says

?? ????? ?????? ?? ?? ?? ?? ????? ?????? ? ???????, ?? ?? ? ??????? ?????????? ????????? ????? ????????? ??????. ??????.(?? ??????, ?? ?? ? ?????? ?? ?? ?????? ??????????)

Thy Ngân says

Mình không nh?n ra Romain Gary trong cu?n sách này, có l? n?u không bi?t Émile Ajar chính là ông, thì c?ng t?ng là m?t tác gi? khác thi?t.

Nh?ng mà Romain Gary ch?a bao gi? làm mình th?t v?ng, v?i cách s? d?ng ngôn t? siêu khó ??c, tác gi? ?ã chuy?n t?i s? cô ??n m?t cách l? lòng và day d?t không t? xi?t.

Aurimas Naus?da says

Pasakojimas apie paryžiet?, ieškant? gyvenimo prasm?s bendravime su smaugliu laikomu bute ar lifte kalbinant mylim? moter?, bendradarbius. Humoristinis pasakojimas apie miestie?io biurokrato gyvenimo keitim? ir (savi)realizacijos galimybes.

Aist? Ožalinskait? Prokopovi? says

Romain Gary ?simyl?jau jau seniai, net kai nebuva? skai?iusi jo k?rybos. Tiesiog Lietuvoje skland? ir sklando melancholiškai svajinga aura aplink j? ir jo istorij? su mumis. Mane tai žav?jo, o dar labiau ?klimpau pa?musi ? rankas "Aušros pažad?" (apžvalga ?ia: <https://goo.gl/yuYbcB>). Taip pat visada atrod? ?domus faktas, jog Gary buvo vienintelis rašytojas gav?s Gonk?r? premij? dukart, nes kelis romanus paraš? slapyvardžiu. Tad ?miausi knygos, parašytos b?ten juo. Nu ir blogai. Dingo man jau paž?stamas Gary kasdienyb?s grožis, švelnumas ir juodas juodas humoras. Meilutyje buvo daug mistikos ir sapno auros. Man sapno atmosferos kalvis yra Haruki Murakami, ta?iau Gary knygoje daugiau jau?iau medicinin? šizofreniškum?. Skai?iau greitai, ?siminiau visk?, nedav? nieko.

Huy says

Cô ??n quá, mà v?n c?t nh?. Romain Gary nh? ?ang ?ùa gi?n v?i n?i cô ??n, có nhi?u câu ??c mà ?au ??n không xi?t nh?ng v?n có nhi?u ?o?n hài h??c tài tình.

Gi?ng v?n trúc tr?c mà quy?n r? không c??ng, g?p g?nh mà v?n ??y ?p tình yêu (nh? dòng sông Tình Yêu c?a Nga ?ang ch?y trong cu?n sách, ngo?n nghèo nh? nh?ng búi c?a m?t chú tr?n)

Mai Ly says

Mình ??c Cu?c s?ng ? tr??c m?t tr??c r?i m?i ??c ??n Qu?n Quít và th?y choáng ng?p b?i hai gi?ng v?n hoàn toàn khác xa nhau (ho?c c?ng có th? do d?ch gi? làm mình th?y v?y).

Không bi?t có ph?i do d?ch gi? hay do chính ý ?? c?a bác Romain Gary mà câu v?n c? trúc tr?c, g?p gh?nh, khi?n mình có c?m giác nh? ?ang vui v? ?n m?t chén c?m tr?ng th?m d?o bùi mà c? nhai trúng s?n vô s? l?n, nên dù n?i dung th?t s? hay thì mình v?n khó có ???c cái c?m giác th??ng th?c tr?n v?n, và vì l? ?ó t?c ?? ??c c?ng khá ch?m so v?i ?? dày c?a cu?n sách.

Qu?n quít là m?t lu?n tr?n, hay c? th? h?n là lu?n v?n v? tr?n c?a m?t anh chàng tên Cousin làm ? c?c Th?ng kê. Qu?n Quít c?ng chính là tên g?i c?a chú tr?n do anh nuôi, chú ta dài hai mét hai và có th? s? còn dài thêm ra. Cousin nuôi Qu?n Quít b?ng s? nghiêm túc, n?i c? ??n và s? thèm khát yêu th??ng c?a mình. Trong thành lòng c?a anh ta là c? m?t th? gi?i n?i tâm phong phú và sâu s?c nh?ng ch?ng hi?u sao, c? m?i khi giao ti?p v?i nh?ng ng??i khác n?m bên ngoài thành lòng ?ó, k? c? cô ??ng nghi?p g?c Phi mà anh ta ?em lòng yêu m?n và mu?n k?t hôn, thì nh?ng di?n ngôn c?a anh ta c? nh? nh?ng m?nh c?t v?n r?i r?c c?a c? m?t cu?n phim, ng??i ta ch? có th? th?y ???c m?t phân c?nh ??t ?o?n b? b?t ra kh?i toàn b? b? phim, thành th? ra ch?ng ai th?t s? hi?u ???c nh?ng gì anh ta mu?n bày t?, thành th? ra anh ta c? mãi b? hi?u l?m, thành th? ra anh ta v?n hoài l?c l?ng và cô ??n gi?a ph? th? Paris tri?u dân và thành th? ra anh ta luôn c?n Qu?n Quít ??i anh ta tan s?, c?n có cái ôm th?t ch?t t? Qu?n Quít ?? anh ta th?y mình ???c yêu th??ng.

S? cô ??n và l?c l?ng c?a Cousin c? dài ra mênh mang nh? th? trong su?t t?p lu?n tr?n. Và phân ?o?n khi?n mình day d?t nh?t ?ó là khi cô ??ng nghi?p h?n ??n nhà Cousin ?? xem tr?n. M?t vi?n c?nh hy v?ng và lãng m?n m? ra tr??c m?t anh chàng, anh ta cho r?ng ?ây là m?t b??c ti?n dài trong m?i quan h? c?a c? hai. Anh ta sung s??ng trong lòng, anh ta chu ?áo chu?n b? m?i th? cho m?t không-gian-ch?-riêng-hai ng??i. ?y v?y mà, cu?i cùng cô gái ?y l?i mang thêm nh?ng ng??i khác ??n. M?t s? ??p ?? hy v?ng ??n là tàn nh?n. Anh ta nh? ch?t l?ng bên trong. Cho d?u sau ?ó, b?ng m?t kh? n?ng h?i ph?c phi th??ng, anh ta ?ã có th? gom nh?ng ?? v? bên trong ghép l?i và th?m chí còn ??nh ng? l?i tr?c ti?p v?i cô gái kia, thì trong mình v?n th?y có cái gì ?ó xót xa, cho s? l?ch t?n s? gi?a hai con ng??i mà m?t trong hai con ng??i ?y ?ã ??t k? v?ng quá ??i l?n lao.

???????? says

???? ??????, ????? ???? ????? ?? ? ??-???????? ?? ??????. ??????? ?? ? ? ??????????, ? ?????????
?????????? ?????? ? ?????????? ?? ??????????. ?????? ???? ???????, ????????????? ? ?????? ?? ?????? ??? ?
???????? ???? , ? ???? ??????? ?????, ? ????? ?????? ????? ?? ? ????? ?????? ???? ?????, ? ???? ?????? ????, ??-
????? ?? ?????? ??????? ? ?????????, ?????? ?????????? ? ? ?????? ???? ?? ? ?????? ? ?????????, ?????????
????? ?????? ??????????? ?? ???? ?????, ?? ???? ??????????. ??????????????? ?? ?????? ?? ??????????? ??????????? ??

? ?????? ? ? ?????? ???????, ???? ????? ???? ??-?????. ? "????? ??????????" ?????????????? ?? ?????? ??
????????????? ?? ????????? ?????????? ? ?????, ??? ???? ?? ?????????? ?????????, ????????? ?? ?????? ????

?????? ?? ???? , ?? ?????????????? ???? ?? ?? ??????, ?????? ?? ?? ?????? ?? ???? ?????????? ?????????? " ? ????
????? ???? ???? ???? ???? ?????????? ?? ??????...", ?????? ?????????????? ?? ??????????????, ?????? ???? ???? ??
????????????? ?? ??????, ?????????? ?? ???? ??-????????? ?????? ?????????? ???????????????. ??????? ?? ???? ?
????? ???? ???? ?????????? "?????" ?????? "?????", ?? ?? ???? ???????, ?????? ???? ?? ?????? ???? ??????
????????? ?????? ???? ?????????????? ? ?????????????? ??.

piperitapitta says

«Se ti tagliassero a pezzetti»

Oramai l'ho capito.

Romain Gary, quando lo leggi, è uno che ti prende il cuore e te lo strappa in mille pezzetti, per poi raccoglierti uno ad uno e ricomporlo ferito e pieno di cerotti in un unico grande abbraccio.

Un auto-abbraccio questa volta, quello che Cousin, strampalato impiegato dell'Ufficio di Statistica parigino, quasi un «Piccolo Principe» dell'era moderna, regala a se stesso per non soffrire la solitudine che lo attraversa, o quando non gli basta nemmeno l'abbraccio spiraleggiante e sensuale di Gros-Câlin il pitone di poco più di due metri con cui divide la sua esistenza.

Io ci ho provato, mentre lo leggevo, ad abbracciarmi da sola, ma subito mi è venuto un groppo in gola e mi si sono riempiti gli occhi di lacrime. Si può essere più soli di così? Non è bellissimo e straziante allo stesso tempo aver tanto amore da donare e nessuno a cui darlo? A volte basta anche solo donarlo tutto questo amore, come dice Gary, perché in fondo *esistono amori reciproci, ma io non vado in cerca del lusso. Qualcuno da amare è un genere di prima necessità.*

Peccato che ad un livello di lettura comprensibilissimo, la prima metà del libro secondo me è un vero capolavoro, nel quale la critica alla società moderna che stritola come un pitone il singolo annientando e omologando ogni individualità - emblematica e bellissima è la frase (ma quante ne avrei voluto sottolineare!) *E io non voglio essere adattato all'ambiente circostante, voglio che l'ambiente circostante venga adattato a noi. Dico "noi" a titolo di plurale, perché qualche volta mi sento molto solo.* - corrisponda una seconda parte in cui il delirio del protagonista diventa urticante e la trama sottaciuta ma non troppo, i cui troppi riferimenti alla politica e alla società francese degli anni Settanta hanno finito per rimanermi oscuri, mi ha disorientata e talvolta infastidita.

Quello che è certo è che questo romanzo, opera prima dello sconosciuto Émile Ajar, lo pseudonimo con cui Romain Gary autore già affermato decise di pubblicare il romanzo, avrà sicuramente sconcertato e scandalizzato gli intellettuali e l'opinione pubblica dell'epoca.

Comunque, al solito, leggere Gary è un piacere, in un certo senso è un Gros-Câlin.

<http://www.youtube.com/watch?v=DpVcHR...>
